

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63
6 юли 2020 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2020/С 222/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/С 222/02 Съединени дела С-370/17 и С-37/18: Решение на Съда (голям състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation — Франция) — Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)/Vueling Airlines SA (С-370/17), Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant (С-37/18) (Преюдициално запитване — Работници мигранти — Социална сигурност — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Приложимо законодателство — Член 14, точка 1, буква а) — Командировани работници — Член 14, точка 2, буква а), подточка i) — Лице, което нормално извършва дейност в качеството на заето лице на територията на две или на повече държави членки и е наето на работа в клон или постоянно представителство на работодателя на територията на държава членка, различна от тази, в която се намира седалището му — Регламент (ЕИО) № 574/72 — Член 11, параграф 1, буква а) — Член 12а, параграф 1а — Удостоверение Е 101 — Обвързващо действие — Удостоверение, получено или предявено с измама — Правомощие на съда на приемащата държава членка да установи измамата и да не вземе предвид удостоверението — Член 84а, параграф 3 от Регламент № 1408/71 — Сътрудничество между компетентните институции — Сила на пресъдено нещо на решенията по наказателни дела по отношение на гражданските съдилища — Предимство на правото на Европейския съюз) 2

2020/C 222/03

Съединени дела C-715/17, C-718/17 и C-719/17: Решение на Съда (трети състав) от 2 април 2020 г. — Европейска комисия/Република Полша, Комисия/Унгария, Комисия/Чешка република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Решения (ЕС) 2015/1523 и (ЕС) 2015/1601 — Член 5, параграфи 2 и 4 — 11 от тези решения — Временни мерки в областта на международната закрила в полза на Република Гърция и Италианската република — Извънредна ситуация, характеризираща се с внезапен приток на граждани на трети държави на територията на някои държави членки — Преместване на тези граждани на територията на останалите държави членки — Процедура по преместване — Задължение на държавите членки редовно и поне веднъж на всеки три месеца да съобщават броя на кандидатите за международна закрила, които могат да бъдат бързо преместени на тяхна територия — Последващи задължения, водещи до действителното преместване — Интереси на държавите членки във връзка с националната сигурност и обществения ред — Възможност за държава членка да се позове на член 72 ДФЕС, за да не приложи актове на правото на Съюза със задължителен характер)

3

2020/C 222/04

Съединени дела C-103/18 и C-429/18: Решение на Съда (втори състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo nº 14 de Madrid — Испания) — Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez и др. (C-429/18)/Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud) (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалните в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 5 — Понятие „последователни срочни трудови договори или правоотношения“ — Неспазване от работодателя на законовия срок, определен за окончателното заемане на длъжност, която е временно заета от работник на срочен трудов договор — Имплицитно продължаване на трудовото правоотношение всяка година — Заемане на същата длъжност от работник на срочен трудов договор в рамките на две последователни назначения — Понятие „обективни причини“, обосноваващи подновяването на последователни срочни трудови договори или правоотношения — Спазване на основанията за назначаване, предвидени в националната правна уредба — Конкретно разглеждане, което разкрива, че последователното подновяване на срочни трудови правоотношения цели да задоволи постоянни и трайни нужди на работодателя в областта на персонала — Мерки, насочени към предотвратяване и евентуално към санкциониране на злоупотребите, произтичащи от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения — Процедури за подбор за окончателно заемане на длъжностите, временно заети от работници на срочен трудов договор — Преобразуване на статута на работниците на срочен трудов договор в „непостоянно назначен за неопределен срок персонал“ — Предоставяне на работника на обезщетение, равностойно на плащаното при незаконно уволнение — Приложимост на Рамковото споразумение за срочната работа, независимо от обстоятелството, че работникът се е съгласил с последователните подновявания на срочните договори — Клауза 5, точка 1 — Липса на задължение на националните юрисдикции да оставят без приложение несъответстваща национална правна уредба)

5

2020/C 222/05

Дело C-228/18: Решение на Съда (пети състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. и др. (Преюдициално запитване — Конкуренция — Картели — Член 101, параграф 1 ДФЕС — Платежни картови схеми — Междубанково споразумение, определящо размера на обменната такса — Споразумение за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ и „с оглед на резултата“ — Понятие за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“)

6

2020/C 222/06

Дело C-234/18: Решение на Съда (трети състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Софийски градски съд — България) — Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество/ВР, АВ, РВ, „Тръст В“ ООД, „Агро Ин 2001“ ЕООД, „АкаунтСървис 2009“ ЕООД, „Инвест Мениджмънт“ ООД, „Естейд“ ООД, „Бромак“ ООД, „Бромак Финанс“ ЕАД, „Вива Телеком България“ ЕООД, „Българска Телекомуникационна Компания“ АД, „Хедж Инвестмънт България“ АД, „Кемира“ ООД, „Дунарит“ АД, „Технологичен Център-Институт По Микроелектроника“ АД, „Евробилд 2003“ ЕООД, „Технотел Инвест“ АД, „Кен Трейд“ ЕАД, „Консулт Ав“ ЕООД, Louvriер Investments Company 33 S.A, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreно Ventures Ltd (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Производство по конфискация на незаконно придобитото имущество без осъдителна присъда — Директива 2014/42/ЕС — Приложно поле — Рамково решение 2005/212/ПВР)

7

2020/C 222/07	Дело C-406/18: Решение на Съда (първи състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — PG/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Преюдициално запитване — Обща политика в областта на убежището и субсидиарната закрила — Общи процедури за предоставяне на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 46, параграф 3 — Цялостно и ex nunc разглеждане — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита — Правомощия и задължения на първоинстанционния съд — Липса на правомощие за изменение на решенията на органите, компетентни в сферата на международната закрила — Национална правна уредба, която предвижда задължение за произнасяне в 60-дневен срок)	8
2020/C 222/08	Дело C-458/18: Решение на Съда (пети състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — България) — „ДжиВиСи Сървисиз (България)“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — София (Преюдициално запитване — Обща система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки — Директива 2011/96/ЕС — Член 2, буква а), подточки i) и iii), и част А, буква аб) и част Б, последно тире от приложение I — Понятия „дружества, регистрирани в съответствие с правото на Обединеното кралство“ и „corporation tax във Великобритания“ — Дружества, които са регистрирани в Гибралтар и там подлежат на облагане с корпоративен данък)	9
2020/C 222/09	Дело C-500/18: Решение на Съда (четвърти състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Cluj — Румъния) — AU/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București (Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Свободно предоставяне на услуги — Пазари на финансови инструменти — Директива 2004/39/ЕО — Понятия „непрофесионален клиент“ и „потребител“ — Условия за позоваване на качеството потребител — Определяне на компетентния съд за разглеждането на иска)	9
2020/C 222/10	Дело C-564/18: Решение на Съда (първи състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — LH/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Преюдициално запитване — Политика относно убежището — Общи процедури за предоставяне на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Молба за международна закрила — Член 33, параграф 2 — Основания за недопустимост — Национална правна уредба, съгласно която молбата е недопустима, ако кандидатът е пристигнал в съответната държава членка през страна, където не е изложен на преследване или на опасност от тежко посегателство или ако тази страна предоставя достатъчна закрила — Член 46 — Право на ефективни правни средства за защита — Съдебен контрол на административните решения за недопустимост на молби за международна закрила — Осемдневен срок за произнасяне на съда — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)	10
2020/C 222/11	Дело C-567/18: Решение на Съда (пети състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Coty Germany GmbH/Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl (Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9 — Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 9 — Право, предоставено от марката — Използване — Съхраняване на стоки за целите на предлагането или пускането им на пазара — Държане на склад с оглед на изпращането на стоки, нарушаващи право върху марка, които се продават на електронен пазар)	11
2020/C 222/12	Дело C-612/18 P: Решение на Съда (десети състав) от 19 март 2020 г. — ClientEarth/Комисия (Обжалване — Достъп до документите на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 1, буква а), трето тире и параграф 6 — Изключения от правото на достъп до документи — Защита на обществен интерес по отношение на международните отношения — Документи, изготвени от правната служба на Европейската комисия относно механизма за уреждане на спорове между инвеститори и държави и относно инвестиционната съдебна система в търговските споразумения на Европейския съюз — Частичен отказ за предоставяне на достъп)	12

2020/C 222/13	Дело C-753/18: Решение на Съда (пети състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)/Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB (Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Член 3, параграф 1 — Директива 2006/115/ЕО — Член 8, параграф 2 — Понятие „публично разгласяване“ — Предприятие за отдаване под наем на автомобили, всеки от които е стандартно оборудван с радиоприемник)	12
2020/C 222/14	Дело C-765/18: Решение на Съда (седми състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Landgericht Koblenz — Германия) — Stadtwerke Neuwied GmbH/RI (Преюдициално запитване — Директива 2003/55/ЕО — Общи правила за вътрешния пазар на природен газ — Защита на потребителите — Член 3, параграф 3 и буква б) от приложение А — Прозрачност на договорните условия — Задължение за предоставяне на потребителя на навременна и директна информация за повишаване на цената)	13
2020/C 222/15	Дело C-802/18: Решение на Съда (шести състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Conseil supérieur de la Sécurité sociale — Люксембург) — Caisse pour l'avenir des enfants/FV, GW (Преюдициално запитване — Член 45 ДФЕС — Социална сигурност на работници мигранти — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 1, буква и) — Свободно движение на работници — Равнопоставеност — Социални предимства — Директива 2004/38/ЕО — Член 2, точка 2 — Регламент (ЕС) № 492/2011 — Член 7, параграф 2 — Семейна добавка — Понятие за „член на семейството“ — Изключване на дете на съпруг на неживеещи в страната работници — Различно третиране в сравнение с дете на съпруг на живеещ в страната работник — Основание)	14
2020/C 222/16	Дело C-45/19: Решение на Съда (десети състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña — Испания) — Compañía de Tranvías de La Coruña, SA/Ayuntamiento de A Coruña (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Обществени услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт — Член 8 — Преходен режим — Член 8, параграф 3 — Изтичане на договорите за обществена услуга — Изчисляване на определения максимален тридесетгодишен срок на договорите — Определяне на датата, от която тече максималният тридесетгодишен срок)	15
2020/C 222/17	Дело C-329/19: Решение на Съда (първи състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Milano — Италия) — Condominio di Milano, via Meda/Eurothermo SpA (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 1, параграф 1 — Член 2, буква б) — Понятие за потребител — Сграда — етажна собственост)	15
2020/C 222/18	Дело C-897/19: Решение на Съда (голям състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Vrhovni sud — Хърватия) — наказателно производство срещу I.N. (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Споразумение за ЕИП — Недопускане на дискриминация — Член 36 — Свободно предоставяне на услуги — Приложно поле — Споразумение между Европейския съюз, Република Исландия и Кралство Норвегия за асоциирането на тези две държави в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген — Споразумение относно процедурата по предаване между държавите — членки на Европейския съюз, от една страна, и Исландия и Норвегия, от друга страна — Екстрадиция към трета държава на исландски гражданин — Защита на гражданите на държава членка срещу екстрадиция — Липса на еквивалентна защита на гражданите на друга държава — Исландски гражданин, получил убежище по силата на националната правна уредба, преди да придобие исландско гражданство — Ограничаване на свободното движение — Обосновка по съображения за недопускане на безнаказаност — Пропорционалност — Проверка на гаранциите, предвидени в член 19, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз) .	16
2020/C 222/19	Дело C-141/20: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 23 март 2020 г. — Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH	17
2020/C 222/20	Дело C-160/20: Преюдициално запитване от Rechtbank Rotterdam (Нидерландия), постъпило на 24 март 2020 г. — Stichting Rookpreventie Jeugd и др./Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	17

2020/C 222/21	Дело C-175/20: Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 14 април 2020 г. — SIA SS/Valsts ieņēmumu dienests	19
2020/C 222/22	Дело C-181/20: Преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky (Чешка република), постъпило на 24 април 2020 г. — VYSOČINA WIND a.s./Česká republika — Ministerstvo životního prostředí	20
2020/C 222/23	Дело C-186/20: Преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky (Словакия), постъпило на 29 април 2020 г. — HYDINA SK s.r.o./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky	20
Общ съд		
2020/C 222/24	Дело T-282/18: Определение на Общия съд от 14 май 2020 г. — Bernis и др./ЕСП (Жалба за отмяна — Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 806/2014 — Процедура за реструктуриране, която се прилага, в случай че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Дружество майка и дъщерно дружество — Констатация на ЕЦБ, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Решение на ЕСП да не приеме схема за реструктуриране — Липса на публичен интерес — Ликвидация съгласно националното право — Акционери — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	22
2020/C 222/25	Дело T-141/19: Определение на Общия съд от 6 май 2020 г. — Sabo и др./Парламент и Съвет (Жалба за отмяна — Околна среда — Енергетика — Директива (ЕС) 2018/2001 — Включване на горскостопанската биомаса сред възобновяемите енергийни източници — Липса на лично засягане — Недопустимост)	23
2020/C 222/26	Дело T-278/19: Определение на Общия съд от 13 март 2020 г. — Aurora/CPVO — SESVanderhave (M 02205) (Жалба за отмяна — Сортове растения — Производство за обявяване на недействителност — Сорт захарно цвекло M 02205 — Решение за изпращане на преписката на компетентния отдел на CPVO за изпълнение — Член 72 от Регламент (ЕО) № 2100/94 — Липса на правен интерес — Правомощие за изменение — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно лишена от всякакво правно основание)	24
2020/C 222/27	Дело T-308/19: Определение на Общия съд от 13 май 2020 г. — Lucaccioni/Комисия (Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Публична служба — Акт, неподлежащ на обжалване — Подготвителен акт — Необжалване по административен ред — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти недопустима)	24
2020/C 222/28	Дело T-757/19: Жалба, подадена на 6 май 2020 г. — НВ/ЕИБ	25
2020/C 222/29	Дело T-217/20: Жалба, подадена на 16 април 2020 г. — Република Гърция/Европейска комисия	26
2020/C 222/30	Дело T-247/20: Жалба, подадена на 4 май 2020 г. — JP/Комисия	27
2020/C 222/31	Дело T-258/20: Жалба, подадена на 4 май 2020 г. — Klymenko/Съвет	28
2020/C 222/32	Дело T-261/20: Жалба, подадена на 6 май 2020 г. — Rochem Group/EUIPO — Rochem Marine (ROCHEM)	29
2020/C 222/33	Дело T-262/20: Жалба, подадена на 6 май 2020 г. — Rochem Group/EUIPO — Rochem Marine (ROCHEM)	30

2020/C 222/34	Дело T-267/20: Жалба, подадена на 5 май 2020 г. — Arbizov/Съвет	31
2020/C 222/35	Дело T-268/20: Жалба, подадена на 5 май 2020 г. — Pshonka/Съвет	32
2020/C 222/36	Дело T-269/20: Жалба, подадена на 5 май 2020 г. — Pshonka/Съвет	33
2020/C 222/37	Дело T-278/20: Жалба, подадена на 11 май 2020 г. — Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture и Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts/Комисия	34
2020/C 222/38	Дело T-279/20: Жалба, подадена на 12 май 2020 г. — CWS Powder Coatings/Комисия	35
2020/C 222/39	Дело T-284/20: Жалба, подадена на 13 май 2020 г. — Klaus Berthold/EUIPO — Thomann (HB Harley Benton)	36
2020/C 222/40	Дело T-285/20: Жалба, подадена на 15 май 2020 г. — MCM Products/EUIPO — The Nomad Company (NOMAD)	37
2020/C 222/41	Дело T-286/20: Жалба, подадена на 15 май 2020 г. — Капела/EUIPO — Cobi.bike (GOBI)	38
2020/C 222/42	Дело T-287/20: Жалба, подадена на 15 май 2020 г. — Eggy Food/EUIPO (EGGY FOOD)	38
2020/C 222/43	Дело T-288/20: Жалба, подадена на 13 май 2020 г. — Brillux и Daw/Комисия	39
2020/C 222/44	Дело T-290/20: Жалба, подадена на 14 май 2020 г. — Ceramica Flaminia/EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)	40
2020/C 222/45	Дело T-291/20: Жалба, подадена на 14 май 2020 г. — Yanukovych/Съвет	41
2020/C 222/46	Дело T-292/20: Жалба, подадена на 14 май 2020 г. — Yanukovych/Съвет	42
2020/C 222/47	Дело T-293/20: Жалба, подадена на 18 май 2020 г. — Ruiz-Ruiz/Комисия	43

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2020/C 222/01)

Последна публикация

ОВ С 215, 29.6.2020 г.

Предишни публикации

ОВ С 209, 22.6.2020 г.

ОВ С 201, 15.6.2020 г.

ОВ С 191, 8.6.2020 г.

ОВ С 175, 25.5.2020 г.

ОВ С 162, 11.5.2020 г.

ОВ С 161, 11.5.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation — Франция) — Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)/Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant (C-37/18)

(Съединени дела C-370/17 и C-37/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Работници мигранти — Социална сигурност — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Приложено законодателство — Член 14, точка 1, буква а) — Командировани работници — Член 14, точка 2, буква а), подточка i) — Лице, което нормално извършва дейност в качеството на заето лице на територията на две или на повече държави членки и е наето на работа в клон или постоянно представителство на работодателя на територията на държава членка, различна от тази, в която се намира седалището му — Регламент (ЕИО) № 574/72 — Член 11, параграф 1, буква а) — Член 12а, параграф 1а — Удостоверение E 101 — Обвързващо действие — Удостоверение, получено или предявено с измама — Правомощие на съда на приемащата държава членка да установи измамата и да не вземе предвид удостоверението — Член 84а, параграф 3 от Регламент № 1408/71 — Сътрудничество между компетентните институции — Сила на пресъдено нещо на решенията по наказателни дела по отношение на гражданските съдилища — Предилство на правото на Европейския съюз)

(2020/C 222/02)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) (C-370/17), Vueling Airlines SA (C-37/18)

Ответници: Vueling Airlines SA (C-370/17), Jean-Luc Poignant (C-37/18)

Диспозитив

- 1) Член 11, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в рамките на съдебно производство, образувано срещу работодател за действия, които биха могли да разкрият получаването или предявяването с измама на удостоверения E 101, издадени на основание член 14, точка 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент № 118/97, изменен с Регламент (ЕО) № 631/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г., по отношение на работници, упражняващи дейността си в държава членка, съдилищата на тази държава членка могат да констатират наличието на измама и в резултат на това да не вземат предвид тези удостоверения, единствено след като се уверят, че:

- от една страна, предвидената в член 84а, параграф 3 от този регламент процедура е задействана своевременно и компетентната институция на издаващата държава членка е могла да извърши повторна преценка на основателността на издаването на посочените удостоверения с оглед на конкретните доказателства, представени от компетентната институция на приемащата държава членка, от които може да се предположи, че тези удостоверения са били получени или предявени с измама, и
 - от друга страна, компетентната институция на издаващата държава членка не е извършила такава повторна преценка и не се е произнесла в разумен срок по тези доказателства, като евентуално отмени или отнеме разглежданите удостоверения.
- 2) Член 11, параграф 1 от Регламент № 574/72, изменен и актуализиран с Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 647/2005, и принципът на предимство на правото на Съюза трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат в случая, когато в приемащата държава членка срещу работодател е постановена осъдителна присъда, която се основава на окончателно установяване на измама, извършено в нарушение на това право, граждански съд на тази държава членка, за който съгласно вътрешното право влязлата в сила присъда е задължителна, да може да се основе само на тази присъда, за да осъди посочения работодател да заплати обезщетение за вреди на работниците или на пенсионноосигурителна институция на същата държава членка, пострадали от измамата

(¹) ОВ С 283, 28.8.2017 г.
ОВ С 112, 26.3.2018 г.

**Решение на Съда (трети състав) от 2 април 2020 г. — Европейска комисия/Република Полша,
Комисия/Унгария, Комисия/Чешка република**

(Съединени дела C-715/17, C-718/17 и C-719/17) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Решения (ЕС) 2015/1523 и (ЕС) 2015/1601 — Член 5, параграфи 2 и 4 — II от тези решения — Временни мерки в областта на международната закрила в полза на Република Гърция и Италианската република — Извънредна ситуация, характеризираща се с внезапен приток на граждани на трети държави на територията на някои държави членки — Прелестване на тези граждани на територията на останалите държави членки — Процедура по прелестване — Задължение на държавите членки редовно и поне веднъж на всеки три месеца да съобщават броя на кандидатите за международна закрила, които могат да бъдат бързо прелествени на тяхна територия — Последващи задължения, водещи до действителното прелестване — Интереси на държавите членки във връзка с националната сигурност и обществения ред — Възможност за държава членка да се позове на член 72 ДФЕС, за да не приложи актове на правото на Съюза със задължителен характер)

(2020/C 222/03)

Езици на производството: чешки, унгарски и полски

Страни

(Дело C-715/17)

Ищец: Европейска комисия (представители: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils и A. Tokár)

Ответник: Република Полша (представители: E. Borawska-Kędzierska и B. Majczyna)

Встъпили страни в подкрепа на Република Полша: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš и A. Brabcová), Унгария, (представител: M. Z. Fehér)

(Дело C-718/17)

Ищец: Европейска комисия (представители: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils и A. Tokár)

Ответник: Унгария (представители: M. Z. Fehér и G. Koós)

Встъпили страни в подкрепа на Унгария: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš и A. Brabcová), Република Полша (представители: E. Borawska-Kędzierska и B. Majczyna)

(Дело C-719/17)

Ищец: Европейска комисия (представители: Z. Malūšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils и A. Tokár)

Ответник: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš и A. Brabcová)

Встъпили страни в подкрепа на Чешката република: Унгария (представител: M. Z. Fehér), Република Полша (представители: E. Borawska-Kędzierska и B. Majczyna)

Диспозитив

- 1) Съединява дела C-715/17, C-718/17 и C-719/17 за целите на съдебното решение.
- 2) Като не е съобщавала редовно и поне веднъж на всеки три месеца съответния брой на кандидатите за международна закрила, които могат да бъдат бързо преместени на нейна територия, от 16 март 2016 г. нататък Република Полша не е изпълнявала задълженията си по член 5, параграф 2 от Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета от 14 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и на Гърция и по член 5, параграф 2 от Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета от 22 септември 2015 година за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция, а като последица от това не е изпълнила и по-нататъшните си задължения за преместване по член 5, параграфи 4—11 от всяко от двете решения.
- 3) Като не е съобщавала редовно и поне веднъж на всеки три месеца съответния брой на кандидатите за международна закрила, които могат да бъдат бързо преместени на нейна територия, от 25 декември 2015 г. нататък Унгария не е изпълнявала задълженията си по член 5, параграф 2 от Решение 2015/1601, а като последица от това не е изпълнила и по-нататъшните си задължения за преместване по член 5, параграфи 4—11 от това решение.
- 4) Като не е съобщавала редовно и поне веднъж на всеки три месеца съответния брой на кандидатите за международна закрила, които могат да бъдат бързо преместени на нейна територия, от 13 август 2016 г. нататък Чешката република не е изпълнявала задълженията си по член 5, параграф 2 от Решение 2015/1523 и по член 5, параграф 2 от Решение 2015/1601, а като последица от това не е изпълнила и по-нататъшните си задължения за преместване по член 5, параграфи 4—11 от всяко от двете решения.
- 5) Осъжда Република Полша да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски по дела C-715/17, C-718/17 и C-719/17, и тези на Европейската комисия по дело C-715/17.
- 6) Осъжда Унгария да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски по дела C-715/17, C-718/17 и C-719/17, и тези на Европейската комисия по дело C-718/17.
- 7) Осъжда Чешката република да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски по дела C-715/17, C-718/17 и C-719/17, и тези на Европейската комисия по дело C-719/17.

(¹) ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo nº 14 de Madrid — Испания) — Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez и др. (C-429/18)/Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Съединени дела C-103/18 и C-429/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 5 — Понятие „последователни срочни трудови договори или правоотношения“ — Неспазване от работодателя на законовия срок, определен за окончателното заемане на длъжност, която е временно заета от работник на срочен трудов договор — Имплицитно продължаване на трудовото правоотношение всяка година — Заемане на същата длъжност от работник на срочен трудов договор в рамките на две последователни назначения — Понятие „обективни причини“, обосноваващи подновяването на последователни срочни трудови договори или правоотношения — Спазване на основанията за назначаване, предвидени в националната правна уредба — Конкретно разглеждане, което разкрива, че последователното подновяване на срочни трудови правоотношения цели да задоволи постоянни и трайни нужди на работодателя в областта на персонала — Мерки, насочени към предотвратяване и евентуално към санкциониране на злоупотребите, произтичащи от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения — Процедури за подбор за окончателно заемане на длъжностите, временно заети от работници на срочен трудов договор — Преобразуване на статута на работниците на срочен трудов договор в „непостоянно назначен за неопределен срок персонал“ — Предоставяне на работника на обезщетение, равностойно на плащаното при незаконно уволнение — Приложимост на Рамковото споразумение за срочната работа, независимо от обстоятелството, че работникът се е съгласил с последователните подновявания на срочните договори — Клауза 5, точка 1 — Липса на задължение на националните юрисдикции да оставят без приложение несъответстваща национална правна уредба)

(2020/C 222/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo nº8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo nº 14 de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez и др. (C-429/18)

Ответник: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Диспозитив

- 1) Клауза 5 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки и/или социалните партньори не могат да изключат от понятието „последователни срочни трудови договори или правоотношения“ по смисъла на тази разпоредба положение, в което работник, нает въз основа на срочно трудово правоотношение, т.е. до окончателното заемане на свободната длъжност, на която е нает, в рамките на няколко назначения заема без прекъсване една и съща длъжност в продължение на няколко години и постоянно и непрекъснато изпълнява едни и същи функции, като трайното задържане на този работник на свободната длъжност е последица от неспазване от страна на работодателя на законното му задължение да организира в определения срок процедура за подбор с цел окончателното заемане на тази свободна длъжност и поради това трудовото му правоотношение е било имплицитно продължавано всяка година.
- 2) Клауза 5 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложение към Директива 1999/70, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство и съдебна практика, по силата на които последователното подновяване на срочни трудови правоотношения се счита за обосновано от „обективни причини“ по смисъла на точка 1, буква а) от тази клауза, само поради това че споменатото подновяване отговаря на основанията за назначаване, посочени в това законодателство, а именно в случай на необходимост, неотложност или за осъществяване на програми с временен, конюнктурен или извънреден характер, доколкото такова национално законодателство и съдебна практика не възпрепятстват съответния работодател да отговори на практика с такива подновявания на постоянни и трайни нужди в областта на персонала.

- 3) Клауза 5 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложение към Директива 1999/70, трябва да се тълкува в смисъл, че националната юрисдикция трябва да прецени с оглед на всички приложими правила от своето национално право дали организирането на процедури за подбор, целящи окончателно заемане на длъжности, временно заети от работници, наети на работа в рамките на срочни трудови правоотношения, преобразуването на статута на тези работници в „непостоянно назначен за неопределен срок персонал“ и предоставянето на посочените работници на обезщетение, равностойно на плащаното в случай на незаконно уволнение, представляват адекватни мерки за предотвратяване и евентуално за санкциониране на злоупотребите, произтичащи от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения, или еквивалентни правни мерки по смисъла на тази разпоредба.
- 4) Клауза 2, клауза 3, точка 1) и клауза 5 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложение към Директива 1999/70, трябва да се тълкуват в смисъл, че в случай на злоупотреба от работодател в публичния сектор при използването на последователни срочни трудови правоотношения, обстоятелството, че съответният работник се е съгласил с възникването и/или подновяването на тези трудови правоотношения, не е от естество от тази гледна точка да заличи от поведението на работодателя характера му на злоупотреба, така че Рамковото споразумение да не бъде приложимо към положението на този работник.
- 5) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава национална юрисдикция, сезирана със спор между работник и неговия работодател — публичноправен субект, да остави без приложение национална правна уредба, която не е в съответствие с клауза 5, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложение към Директива 1999/70.

(¹) ОВ С 161, 7.5.2018 г.
ОВ С 373, 15.10.2018 г.

**Решение на Съда (пети състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) —
Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. и др.**

(Дело C-228/18) (¹)

**(Преюдициално запитване — Конкуренция — Картели — Член 101, параграф 1 ДФЕС —
Платежни картови схеми — Междубанково споразумение, определящо размера на обменната
такса — Споразумение за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ и „с оглед на
резултата“ — Понятие за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“)**

(2020/C 222/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gazdasági Versenyhivatal

Ответници: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Диспозитив

- 1) Член 101, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска да се приеме, че едно и също антиконкурентно поведение има едновременно за цел и за резултат ограничаване на конкуренцията по смисъла на тази разпоредба.

- 2) Член 101, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че междубанково споразумение, което определя единен размер на обменната такса, дължима при извършване на операция по плащане с карта, на банките — издатели на такива карти, предлагани от дружествата за платежни услуги с карти, които осъществяват дейност на съответния национален пазар, не може да се квалифицира като споразумение, което има „за цел“ предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията по смисъла на тази разпоредба, освен ако това споразумение предвид неговия текст, цели и контекст може да се счита за достатъчно вредно за конкуренцията, за да може да бъде квалифицирано по този начин, като това следва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 2.7.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Софийски градски съд — България) — Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество/ВР, АВ, РВ, „Тръст В“ ООД, „Агро Ин 2001“ ЕООД, „АкаунтСървис 2009“ ЕООД, „Инвест Мениджмънт“ ООД, „Естейд“ ООД, „Бромак“ ООД, „Бромак Финанс“ ЕАД, „Вива Телеком България“ ЕООД, „Българска Телекомуникационна Компания“ АД, „Хедж Инвестмънт България“ АД, „Кемира“ ООД, „Дунарит“ АД, „Технологичен Център-Институт По Микроелектроника“ АД, „Евробилд 2003“ ЕООД, „Технотел Инвест“ АД, „Кен Трейд“ ЕАД, „Консулт Ав“ ЕООД, Louvriер Investments Company 33 S.A, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreно Ventures Ltd

(Дело C-234/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Производство по конфискация на незаконно придобито имущество без осъдителна присъда — Директива 2014/42/ЕС — Приложно поле — Рамково решение 2005/212/ПВР)

(2020/С 222/06)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Страни в главното производство

Ищец: Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество

Ответници: ВР, АВ, РВ, „Тръст В“ ООД, „Агро Ин 2001“ ЕООД, „АкаунтСървис 2009“ ЕООД, „Инвест Мениджмънт“ ООД, „Естейд“ ООД, „Бромак“ ООД, „Бромак Финанс“ ЕАД, „Вива Телеком България“ ЕООД, „Българска Телекомуникационна Компания“ АД, „Хедж Инвестмънт България“ АД, „Кемира“ ООД, „Дунарит“ АД, „Технологичен Център-Институт По Микроелектроника“ АД, „Евробилд 2003“ ЕООД, „Технотел Инвест“ АД, „Кен Трейд“ ЕАД, „Консулт Ав“ ЕООД, Louvriер Investments Company 33 S.A, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreно Ventures Ltd,

встъпила страна: Корпоративна търговска банка, в несъстоятелност,

Диспозитив

Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облиги, средства и имущество от престъпления трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, съгласно която национална юрисдикция постановява конфискация на незаконно придобито имущество след производство, което не зависи нито от установяване на престъпление, нито на още по-голямо основание от осъждане на предполагаемите извършители на това престъпление.

⁽¹⁾ ОВ С 240, 9.7.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — PG/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Дело C-406/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща политика в областта на убежището и субсидиарната закрила — Общи процедури за предоставяне на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 46, параграф 3 — Цялостно и ex nunc разглеждане — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита — Правомощия и задължения на първоинстанционния съд — Липса на правомощие за изменение на решенията на органите, компетентни в сферата на международната закрила — Национална правна уредба, която предвижда задължение за произнасяне в 60-дневен срок)

(2020/C 222/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: PG

Ответник: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Диспозитив

- 1) Член 46, параграф 3 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, разглеждан през призмата на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предоставя на съдилищата само правомощието да отменят решенията на органите, компетентни в сферата на международната закрила, не и правомощието да изменят тези решения. Когато обаче преписката е върната на компетентния административен орган, новото решение следва да се приеме в кратък срок и да е съобразено с преценката, съдържаща се в отменителното съдебно решение. Освен това, когато след цялостно и ex nunc разглеждане на всички представени от кандидата за международна закрила релевантни фактически и правни обстоятелства национален съд констатира, че съгласно критериите, предвидени в Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, на този кандидат трябва да бъде предоставена такава закрила на основание, изложено от него в подкрепа на молбата му, но впоследствие административен орган приеме решение в обратния смисъл, без да докаже за целта, че са настъпили нови обстоятелства, които обосновават нова преценка на нуждите от международна закрила на съответния кандидат, този съд е длъжен — в случай че националното право не му предоставя никакво средство да наложи спазването на постановеното от него решение — да измени административното решение, несъобразено с предходното му съдебно решение, и да го замести със собственото си решение по молбата за международна закрила, като при необходимост остави без приложение националната правна уредба, която би му забранила да направи това.
- 2) Член 46, параграф 3 от Директива 2013/32, разглеждан през призмата на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, съгласно която съдът, пред който се обжалва решение за отхвърляне на молба за международна закрила, има 60 дневен срок, за да се произнесе, стига този съд да може да гарантира в посочения срок ефективността на материалноправните норми и на процесуалните гаранции, признати на кандидата от правото на Съюза. В противен случай този съд е длъжен да остави без приложение националната правна уредба, определяща срока за произнасяне от съдилищата, и когато този срок е изтекъл, да се произнесе възможно най-бързо.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 3.9.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град — България) — „ДжиВиСи Сървисиз (България)“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — София

(Дело C-458/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки — Директива 2011/96/ЕС — Член 2, буква а), подточки i) и iii), и част А, буква аб) и част Б, последно тире от приложение I — Понятия „дружества, регистрирани в съответствие с правото на Обединеното кралство“ и „corporation tax във Великобритания“ — Дружества, които са регистрирани в Гибралтар и там подлежат на облагане с корпоративен данък)

(2020/C 222/08)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ДжиВиСи Сървисиз (България)“ ЕООД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — София

Диспозитив

Член 2, буква а), подточки i) и iii) от Директива 2011/96/ЕС на Съвета от 30 ноември 2011 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки във връзка с част А, буква аб) и част Б, последно тире от приложение I към тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че понятията „дружества, регистрирани в съответствие с правото на Обединеното кралство“ и „corporation tax във Великобритания“, съдържащи се в тези разпоредби, не се отнасят до дружествата, които са регистрирани в Гибралтар и там подлежат на облагане с корпоративен данък.

⁽¹⁾ ОВ С 341, 24.9.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Cluj — Румъния) — AU/Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Дело C-500/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Свободно предоставяне на услуги — Пазари на финансови инструменти — Директива 2004/39/ЕО — Понятия „непрофесионален клиент“ и „потребител“ — Условия за позоваване на качеството потребител — Определяне на компетентния съд за разглеждането на иска)

(2020/C 222/09)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Specializat Cluj

Страни в главното производство

Ищец: AU

Ответници: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Диспозитив

- 1) Член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че физическо лице, което по силата на договор като сключен с финансово предприятие финансов договор за разлики извършва финансови сделки чрез посредничеството на това предприятие, може да се квалифицира като „потребител“ по смисъла на тази разпоредба, ако сключването на посочения договор не е част от търговската дейност или професията на това лице, което запитващата юрисдикция следва да провери. За целите на тази квалификация, от една страна, фактори като обстоятелството, че посоченото лице е извършило голям брой сделки за относително кратък срок или че е инвестирало значителни суми в тези сделки, по принцип като такива са ирелевантни, и от друга страна, по принцип като такова е без значение обстоятелството, че лицето е „непрофесионален клиент“ по смисъла на член 4, параграф 1, точка 12 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета.
- 2) Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на компетентния съд предявеният от потребител иск на деликтно основание попада в обхвата на глава II, раздел 4 от този регламент, ако е неразделно свързан с действително сключен договор между потребителя и търговеца, което националната юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 381, 22.10.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — LH/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Дело C-564/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Политика относно убежището — Общи процедури за предоставяне на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Молба за международна закрила — Член 33, параграф 2 — Основания за недопустимост — Национална правна уредба, съгласно която молбата е недопустима, ако кандидатът е пристигнал в съответната държава членка през страна, където не е изложен на преследване или на опасност от тежко посегателство или ако тази страна предоставя достатъчна закрила — Член 46 — Право на ефективни правни средства за защита — Съдебен контрол на административните решения за недопустимост на молби за международна закрила — Осемдневен срок за произнасяне на съда — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2020/C 222/10)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: LH

Ответник: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Диспозитив

- 1) Член 33 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява да се отхвърли като недопустима молба за международна закрила, с мотива че кандидатът е пристигнал на територията на съответната държава членка през страна, където не е изложен на преследване или на опасност от тежко посегателство, или в която е гарантирана достатъчна степен на закрила.

- 2) Член 46, параграф 3 от Директива 2013/32, разглеждан през призмата на член 47 от Хартата, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която съдът, пред който се обжалва решение за отхвърляне на молба за международна закрила като недопустима, има осемдневен срок, за да се произнесе, при положение че този съд не може да гарантира в посочения срок ефективността на материалноправните норми и на процесуалните гаранции, признати на кандидата от правото на Съюза.

(¹) ОВ С 436, 3.12.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Coty Germany GmbH/Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

(Дело C-567/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9 — Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 9 — Право, предоставено от марката — Използване — Съхраняване на стоки за целите на предлагането или пускането им на пазара — Държане на склад с оглед на изпращането на стоки, нарушаващи право върху марка, които се продават на електронен пазар)

(2020/C 222/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Coty Germany GmbH

Ответници: Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

Диспозитив

Член 9, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката [на Европейския съюз] и член 9, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че за лицето, което държи на склад за трето лице стоки, нарушаващи право върху марка, без да знае за това нарушение, трябва да се счита, че не съхранява тези стоки за целите на предлагането или пускането им на пазара, по смисъла на тези разпоредби, ако самото то няма такива цели.

(¹) ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 19 март 2020 г. — ClientEarth/Комисия(Дело С-612/18 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Достъп до документите на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 1, буква а), трето тире и параграф 6 — Изключения от правото на достъп до документи — Защита на обществения интерес по отношение на международните отношения — Документи, изготвени от правната служба на Европейската комисия относно механизма за уреждане на спорове между инвеститори и държави и относно инвестиционната съдебна система в търговските споразумения на Европейския съюз — Частичен отказ за предоставяне на достъп)

(2020/С 222/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth (представители: O. W. Brouwer и E. M. Raedts, advocaten, и N. Frey, solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Vaquero Cruz, F. Clotuche-Duvieusart и C. Ehrbar)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда ClientEarth да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 93, 11.3.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)/Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Дело С-753/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Член 3, параграф 1 — Директива 2006/115/ЕО — Член 8, параграф 2 — Понятие „публично разгласяване“ — Предприятие за отдаване под наем на автомобили, всеки от които е стандартно оборудван с радиоприемник)

(2020/С 222/13)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Ответник: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, както и член 8, параграф 2 от Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост, трябва да се тълкуват в смисъл, че отдаването под наем на оборудвани с радиоприемници автомобили не представлява публично разгласяване по смисъла на посочените разпоредби.

(¹) ОВ С 65, 18.2.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Landgericht Koblenz — Германия) — Stadtwerke Neuwied GmbH/RI

(Дело C-765/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 2003/55/ЕО — Общи правила за вътрешния пазар на природен газ — Защита на потребителите — Член 3, параграф 3 и буква б) от приложение А — Прозрачност на договорните условия — Задължение за предоставяне на потребителя на навременна и директна информация за повишаване на цената)

(2020/C 222/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Koblenz

Страни в главното производство

Ищец: Stadtwerke Neuwied GmbH

Ответник: RI

Диспозитив

Член 3, параграф 3 от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и отменяне на Директива 98/30/ЕО във връзка с букви б) и в) от приложение А към нея трябва да се тълкува в смисъл, че когато измененията в цената, за които клиентите не са били лично уведомени, са извършени от доставчик на газ от последна инстанция с единствената цел да се отрази повишаването на изкупната цена на природния газ, а не да се търси печалба, спазването от страна на доставчика на задълженията за прозрачност и за предоставяне на информация, посочени в тези разпоредби, не е предпоставка за валидността на разглежданите изменения в цената, при условие че клиентите могат да развалят договора във всеки момент и разполагат с подходящи средства за обжалване, за да бъдат обезщетени за евентуално претърпяната вреда от това, че не са били лично уведомени за промените.

(¹) ОВ С 112, 25.3.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Conseil supérieur de la Sécurité sociale — Люксембург) — Caisse pour l'avenir des enfants/FV, GW

(Дело C-802/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 45 ДФЕС — Социална сигурност на работници мигранти — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 1, буква и) — Свободно движение на работници — Равнопоставеност — Социални предимства — Директива 2004/38/ЕО — Член 2, точка 2 — Регламент (ЕС) № 492/2011 — Член 7, параграф 2 — Семейна добавка — Понятие за „член на семейството“ — Изключване на дете на съпруг на неживеещи в страната работници — Различно третиране в сравнение с дете на съпруг на живеещ в страната работник — Основание)

(2020/C 222/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caisse pour l'avenir des enfants

Ответник: FV, GW

Диспозитив

- 1) Член 45 ДФЕС и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза трябва да се тълкуват в смисъл, че семейна добавка, свързана с упражняването от пограничен работник на дейност като заето лице в държава членка, представлява социално предимство по смисъла на тези разпоредби.
- 2) Член 1, буква и) и член 67 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011 и с член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредби на държава членка, съгласно които неживеещите в страната работници могат да получават семейна добавка, свързана с упражняването от тях на дейност като заето лице в тази държава членка само в полза на собствените си деца, но не и за децата на своя съпруг, с които нямат родствена връзка, но осигуряват издръжката им, при положение че всички деца, живеещи във въпросната държава членка, имат право да получават тази добавка.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 4.3.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 19 март 2020 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña — Испания) — Compañía de Tranvías de La Coruña, SA/Ayuntamiento de A Coruña

(Дело C-45/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Обществени услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт — Член 8 — Преходен режим — Член 8, параграф 3 — Изтичане на договорите за обществена услуга — Изчисляване на определения максимален тридесетгодишен срок на договорите — Определяне на датата, от която тече максималният тридесетгодишен срок)

(2020/C 222/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña

Страни в главното производство

Жалбоподател: Compañía de Tranvías de La Coruña, SA

Ответник: Ayuntamiento de A Coruña

Диспозитив

Член 8, параграф 3, втора алинея, второ изречение от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденият в тази разпоредба максимален срок от 30 години за договорите по член 8, параграф 3, първа алинея, буква б) от този регламент започва да тече от датата на влизане в сила на посочения регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 6.5.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Milano — Италия) — Condominio di Milano, via Meda/Eurothermo SpA

(Дело C-329/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 1, параграф 1 — Член 2, буква б) — Понятие за потребител — Сграда — етажна собственост)

(2020/C 222/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano

Страни в главното производство

Жалбоподател: Condominio di Milano, via Meda

Ответник: Eurothermo SpA

Диспозитив

Член 1, параграф 1 и член 2, буква б) от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална съдебна практика, която тълкува законодателството за транспониране на тази директива във вътрешното право в смисъл, че установените в него правила за защита на потребителите се прилагат и към договор, сключен от правен субект, като етажната собственост (*condominio*) в италианското право, с продавач или доставчик, дори когато такъв правен субект не попада в приложното поле на посочената директива.

(¹) ОВ С 288, 26.8.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 2 април 2020 г. (преюдициално запитване от Vrhovni sud — Хърватия) — наказателно производство срещу I.N.

(Дело C-897/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Споразумение за ЕИП — Недопускане на дискриминация — Член 36 — Свободно предоставяне на услуги — Приложно поле — Споразумение между Европейския съюз, Република Исландия и Кралство Норвегия за асоциирането на тези две държави в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген — Споразумение относно процедурата по предаване между държавите — членки на Европейския съюз, от една страна, и Исландия и Норвегия, от друга страна — Екстрадиция към трета държава на исландски гражданин — Защита на гражданите на държава членка срещу екстрадиция — Липса на еквивалентна защита на гражданите на друга държава — Исландски гражданин, получил убежище по силата на националната правна уредба, преди да придобие исландско гражданство — Ограничаване на свободното движение — Обосновка по съображения за недопускане на безнаказаност — Пропорционалност — Проверка на гаранциите, предвидени в член 19, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2020/C 222/18)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Vrhovni sud

Страна в главното наказателно производство

I.N.

в присъствието на: Ruska Federacija

Диспозитив

Правото на Съюза, и конкретно член 36 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. и член 19, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че когато към държава членка, в която се намира гражданин на държава — членка на Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ), която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство и с която Европейският съюз е сключил споразумение за предаване, е отправено искане за екстрадиция от трета държава по силата на Европейската конвенция за екстрадиция, подписана в Париж на 13 декември 1957 г., и когато на този гражданин е било предоставено убежище от посочената държава от ЕАСТ, преди да получи нейното гражданство, именно заради образуването срещу него наказателни производства в държавата, отправила искането за екстрадиция, компетентният орган на замолената държава членка следва да провери, че екстрадицията няма да наруши правата по член 19, параграф 2 от Хартата на основните права, като предоставянето на убежище представлява особено сериозно съображение в рамките на тази проверка. При всички положения, преди да предвиди изпълнението на искането за екстрадиция, замолената държава членка е длъжна да уведоми споменатата държава от ЕАСТ и при необходимост, по искане на последната, да й предаде този гражданин съгласно разпоредбите на споразумението за предаване, при условие че съгласно националното си право тази държава от ЕАСТ е компетентна да преследва въпросния гражданин за деяния, извършени извън националната ѝ територия.

(¹) ОВ С 45, 10.2.2020 г.

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 23 март 2020 г. —
Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Дело C-141/20)

(2020/C 222/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Kiel

Отговорник: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 4, параграф 4, втора алинея във връзка с член 21, параграф 1, буква а) и параграф 3 от Шеста директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (Директива 77/388/ЕИО) да се тълкуват в смисъл, че разрешават на държава членка да определи за данъчнозадължено лице член на ДДС групата (консолидиращото лице) вместо ДДС групата (на кръга от консолидиращо лице и интегрирани дружества)?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: може ли в това отношение да се прави позоваване на член 4, параграф 4, втора алинея във връзка с член 21, параграф 1, буква а) и параграф 3 от Директива 77/388/ЕИО?
- 3) Трябва ли при проверката, която следва да се извърши съгласно точка 46 от решение на Съда на ЕС от 16 юли 2015 г., Larentia + Minerva ⁽²⁾ (C-108/14 и C-109/14, EU:C:2015:496, т. 44 и сл.), а именно дали изискването за финансово интегриране, съдържащо се в член 2, параграф 2, точка 2, първо изречение от Umsatzsteuergesetz (Закон за данъка върху оборота), представлява допустима мярка, която е необходима и подходяща за постигането на целите да се предотвратят практиките или действията на злоупотреба и да се противодейства на данъчните измами или на избягването на данъци, да се прилага строг или широк критерий?
- 4) Трябва ли член 4, параграф 1 и параграф 4, първа алинея от Директива 77/388/ЕИО да се тълкуват в смисъл, че позволяват на държава членка въз основа на типизиране да приеме, че дадено лице не е независимо по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 77/388/ЕИО, когато във финансово, икономическо и организационно отношение това лице е интегрирано в предприятието на друг предприемач (консолидиращото лице) по такъв начин, че консолидиращото лице може да налага волята си на това лице и по този начин да препятства формирането на различна воля у това лице?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 1977 г., стр. 1).

⁽²⁾ Решение на Съда от 16 юли 2015 г. (C-108/14 и C-109/14, EU:C:2015:496).

Преюдициално запитване от Rechtbank Rotterdam (Нидерландия), постъпило на 24 март 2020 г. —
Stichting Rookpreventie Jeugd и др./Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Дело C-160/20)

(2020/C 222/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Rotterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stichting Rookpreventie Jeugd u. a.

Ответник: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Spor

Друга страна по делото: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)

Преюдициални въпроси

- 1) Налице ли е съвместимост с член 297, параграф 1 ДФЕС (и с Регламент [ЕС] № 216/2013)⁽¹⁾ и с основополагащия принцип на прозрачност, при положение че методите за измерване по член 4, параграф 1 от Директива 2014/40⁽²⁾ се основават на стандарти ISO, които не са свободно достъпни?
- 2) Трябва ли стандарти ISO 4387, 10315, 8454 и 8243, към които препраща член 4, параграф 1 от Директива 2014/40, да се тълкуват и прилагат в смисъл, че за целите на тълкуването и прилагането на член 4, параграф 1 от тази директива емисиите на катран, никотин и въглероден оксид не само следва да бъдат измервани (и проверявани), но и могат, съответно трябва, да бъдат измервани (и проверявани) и по друг начин и с различен интензитет?
- 3) а) Противоречи ли член 4, параграф 1 от Директива 2014/40 на изискванията на тази директива, на член 4, параграф 2 и на член 5, параграф 3 от Рамковата конвенция на СЗО за контрол на тютюна, предвид обстоятелството, че тютюневата промишленост е участвала при установяването на стандартите ISO, посочени в член 4, параграф 1 от Директива 2014/40?

б) Противоречи ли член 4, параграф 1 от Директива 2014/40 на изискванията на тази директива, на член 114, параграф 3 ДФЕС, на целта на Рамковата конвенция на СЗО за контрол на тютюна и на членове 24 и 35 от Хартата, предвид обстоятелството, че с предвидения с тази разпоредба метод на измерване не се измерват емисиите, отделяни от цигарите с филтър при употреба по предназначение, тъй като при прилагането на този метод не се отчита въздействието на малките дупчици за вентилация във филтрите, които в значителна степен се запушват с устните и пръстите на пушачите при употреба на цигарите по предназначение?
- 4) а) Какъв алтернативен метод за измерване (и за проверка) може, съответно трябва да се прилага, в случай че Съдът:

— отговори отрицателно на въпрос 1?

— отговори утвърдително на въпрос 2?

— отговори утвърдително на въпрос 3а и/или на въпрос 3б?

б) Ако Съдът не може да отговори на въпрос 4а, при временната липса на метод за измерване налице ли е случай, който да бъде подведен под хипотезата на член 24, параграф 3 от Директива 2014/40?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 216/2013 на Съвета от 7 март 2013 година относно електронното публикуване на Официален вестник на Европейския съюз (ОВ L 69, 2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 14 април 2020 г. —
SIA SS/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-175/20)

(2020/C 222/21)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā apgabaltiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA SS

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли изискванията, определени в Общия регламент относно защитата на данните⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че искане за предоставяне на информация, отправено от Данъчна администрация, като разглежданото в случая, с което се иска предоставяне на информация, съдържаща значителен обем лични данни, следва да спазва изискванията, определени в Общия регламент относно защитата на данните (по-специално в член 5, параграф 1 от него)?
- 2) Трябва ли изискванията, определени в Общия регламент относно защитата на данните, да се тълкуват в смисъл, че Данъчна администрация може да се отклони от разпоредбата на член 5, параграф 1 от посочения регламент, дори когато действащата в Република Латвия правна уредба не предоставя такова правомощие на тази администрация?
- 3) Може ли да се счита, при тълкуване на изискванията, определени в Общия регламент относно защитата на данните, че е налице легитимна цел, която може да обоснове задължението, наложено чрез искане за предоставяне на информация като разглежданото в случая, да се предоставят всички искани данни в неограничен обем и неограничен период от време, без да се определи дата на изтичане на срока за изпълнението на искането за предоставяне на информация?
- 4) Може ли да се счита, при тълкуване на изискванията, определени в Общия регламент относно защитата на данните, че е налице легитимна цел, която може да обоснове задължението, наложено чрез искане за предоставяне на информация като разглежданото в случая, да се предоставят всички искани данни, дори когато в искането за предоставяне на информация не се посочва (или се посочва непълно) целта на разкриване на информацията?
- 5) Може ли да се счита, при тълкуване на изискванията, определени в Общия регламент относно защитата на данните, че е налице легитимна цел, която може да обоснове задължението, наложено чрез искане за предоставяне на информация като разглежданото в случая, да се предоставят всички искани данни, дори когато на практика това се отнася до абсолютно всички лица, публикували обяви в секция „Леки автомобили“ на даден портал?
- 6) Какви критерии следва да се прилагат, за да се провери дали Данъчна администрация, действаща като администратор, гарантира надлежно, че обработването на данни (включително получаването на информацията) е в съответствие с изискванията, определени в Общия регламент относно защитата на данни?
- 7) Какви критерии следва да се прилагат, за да се провери дали искане за предоставяне на информация като разглежданото в случая е надлежно обосновано и засяга само отделни случаи?
- 8) Какви критерии следва да се прилагат, за да се провери дали обработването на лични данни се извършва в необходимата степен и по начин, който е съвместим с изискванията, определени в Общия регламент относно защитата на данните?

- 9) Какви критерии следва да се прилагат, за да се провери дали Данъчна администрация, действаща като администратор, гарантира съответствието на обработването на данни с изискванията, определени в член 5, параграф 1 от Общия регламент относно защитата на данните (проактивна отговорност)?

(¹) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky (Чешка република), постъпило на 24 април 2020 г. — VYSOČINA WIND a.s./Česká republika — Ministerstvo životního prostředí

(Дело C-181/20)

(2020/C 222/22)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страни в главното производство

Ищец: VYSOČINA WIND a.s.

Ответник: Česká republika — Ministerstvo životního prostředí

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 13 от Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) (¹) да се тълкува в смисъл, че не допуска налагането от държава членка на задължение за финансиране на разходите за събиране, третиране, повторна употреба, оползотворяване и екологосъобразно обезвреждане на ОЕЕО от фотоволтаични панели, пуснати на пазара преди 1 януари 2013 г., на потребителите вместо на производителите им?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, има ли значение за оценката на предпоставките за отговорността на държавата членка за вредата, причинена на частноправен субект поради нарушаване на правото на Съюза, обстоятелството, както в главното производство, че държавата членка сама е определила правилата за финансиране на разходите за отпадъците от фотоволтаични панели още преди приемането на Директивата, по силата на която фотоволтаичните панели попадат в приложното поле на правото на Съюза, а производителите са задължени да поемат съответните разходи, включително по отношение на панелите, които са пуснати на пазара преди изтичането на срока за транспониране на Директивата (и самото приемане на уредба на равнището на правото на Съюза)?

(¹) ОВ L 197, 2012 г., стр. 38.

Преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky (Словакия), постъпило на 29 април 2020 г. — HYDINA SK s.r.o./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Дело C-186/20)

(2020/C 222/23)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: HYDINA SK s.r.o.

Ответник: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбата на съображение 25 от Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ — където се посочва, че „[п]редвидените в настоящия регламент срокове за предоставяне на информация следва да се тълкуват като максимални срокове, които не трябва да бъдат превишавани“ — да се тълкува в смисъл, че това са срокове, които не може да бъдат превишавани, а тяхното превишаване води до незаконосъобразност на спирането на данъчната ревизия?
- 2) Има ли последица (санкция) от неспазването на сроковете за осъществяване на международния обмен на информация, предвидени в Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност, за запитания и запитващия орган?
- 3) Може ли международният обмен на информация извън сроковете, определени в Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност, да се счита за незаконна намеса в правата на данъчнозадълженото лице?

⁽¹⁾ ОВ L 268, 2010 г., стр. 1.

ОБЩ СЪД

Определение на Общия съд от 14 май 2020 г. — Bernis и др./ЕСП

(Дело T-282/18) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 806/2014 — Процедура за реструктуриране, която се прилага, в случай че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Дружество майка и дъщерно дружество — Констатация на ЕЦБ, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Решение на ЕСП да не приеме схема за реструктуриране — Липса на публичен интерес — Ликвидация съгласно националното право — Акционери — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2020/С 222/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ernests Bernis (Юрмала, Латвия), Oļegs Fiļš (Юрмала), OF Holding SIA (Рига, Латвия), Cassandra Holding Company SIA (Юрмала) (представител: O. Behrends, адвокат)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (представители: J. De Carpentier, M. Meijer Timmerman Thijssen, A. Valavanidou, H. Ehlers и E. Muratori, подпомагани от A. Rivas, адвокат, и B. Heenan, solicitor)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска централна банка (представители: G. Marafioti, E. Kouperidou и J. Rodríguez Cárcamo)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решенията на ЕСП от 23 февруари 2018 г., с които той решава да не приема схеми за реструктуриране на ABLV Bank AS и дъщерното му дружество ABLV Bank Luxembourg SA на основание член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Г-н Ernests Bernis, г-н Oļegs Fiļš, OF Holding SIA и Cassandra Holding Company SIA понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) и на Европейската централна банка (ЕЦБ).

⁽¹⁾ ОВ С 259, 23.7.2018 г.

Определение на Общия съд от 6 май 2020 г. — Sabo и др./Парламент и Съвет(Дело T-141/19) ⁽¹⁾**(Жалба за отмяна — Околна среда — Енергетика — Директива (ЕС) 2018/2001 — Включване на горскостопанската биомаса сред възобновяемите енергийни източници — Липса на лично засягане — Недопустимост)**

(2020/C 222/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Peter Sabo (Тулчик, Словакия) и още девет други жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение към определението (представители: R. Smith, A. Dews, C. Day, solicitors, и D. Wolfe, QC, P. Lockley и B. Mitchell, barristers)

Ответници: Европейски парламент (представители: I. McDowell, C. Ionescu Dima и A. Tamás), Съвет на Европейския съюз (представители: A. Lo Monaco и R. Meyer)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 2018 г., стр. 82), доколкото включва горскостопанската биомаса сред възобновяемите енергийни източници

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Няма основание за произнасяне по молбите за встъпване на Комисията, U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification и Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network).
- 3) Г-н Peter Sabo и останалите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението, понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз.
- 4) Комисията, U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification и Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network) понасят съответно направените от тях съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 29.4.2019 г.

Определение на Общия съд от 13 март 2020 г. — Aurora/CPVO — SESVanderhave (M 02205)(Дело T-278/19) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Сортове растения — Производство за обявяване на недействителност — Сорт захарно цвекло M 02205 — Решение за изпращане на преписката на компетентния отдел на CPVO за изпълнение — Член 72 от Регламент (ЕО) № 2100/94 — Липса на правен интерес — Правомощие за изменение — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно лишена от всякакво правно основание)

(2020/C 222/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aurora Srl (Падуа, Италия) (представител: L.-B. Vuchman, адвокат)

Ответник: Служба на Общността за сортовете растения (представители: M. Ekvad, F. Mattina, M. Garcia Monco-Fuente и A. Weitz)

Друга страна в производството пред отделението по жалбите на CPVO, встъпила в производството пред Общия съд: SESVanderhave NV (Тинен, Белгия) (представител: P. de Jong, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на отделението по жалбите на CPVO от 27 февруари 2019 г. (преписка А 10/2013-RENV), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Aurora и SESVanderhave

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Aurora Srl, Службата на Общността за сортовете растения (CPVO) и SESVanderhave NV понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 24.6.2019 г.

Определение на Общия съд от 13 май 2020 г. — Lucaccioni/Комисия(Дело T-308/19) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Публична служба — Акт, неподлежащ на обжалване — Подготвителен акт — Необжалване по административен ред — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти недопустима)

(2020/C 222/27)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Arnaldo Lucaccioni (Сан Бенедето дел Тронто, Италия) (представител: E. Bonanni, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Bohg и L. Vernier, подпомагани от A. Dal Ferro, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на акта на Комисията от 11 януари 2019 г. за назначаване на нова медицинска комисия във връзка с подадено от жалбоподателя искане за констатиране на влошаването на професионално заболяване, и от друга страна, за обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти недопустима.
- 2) Осъжда г-н Arnaldo Lucaccioni да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 230, 8.7.2019 г.

Жалба, подадена на 6 май 2020 г. — НВ/ЕИБ

(Дело T-757/19)

(2020/C 222/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: НВ (представител: C. Bernard-Glanz, lawyer)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението от 20 юни 2019 г., с което се отхвърля жалбата ѝ за психически тормоз,
- да осъди ответника да заплати обезщетение в размер на 100 000 EUR за неимуществени вреди, заедно с лихва по законния лихвен процент, считано от датата на обявяване,
- да осъди ответника да заплати обезщетение в размер на 50 000 EUR за пропуснати ползи, заедно с лихва по законния лихвен процент, считано от датата на обявяване на съдебното решение до пълното изплащане на обезщетението,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на правото на безпристрастно, справедливо и грижливо разглеждане на случая и неизпълнение на задължението за мотивиране, доколкото: (i) комисията, която проверява твърденията ѝ за психически тормоз, (a) не разглежда случая безпристрастно, справедливо и грижливо, а проявява или създава впечатление, че проявява пристрастие към лицата, сочени за извършители на тормоза, и изопачава или не взема предвид някои факти и доказателства, и (б) не се мотивира, и (ii) като се съобразява с доклада на комисията, председателят на ЕИБ възпроизвежда същите пороци и в оспорваното решение.

2. Второ основание: грешка в преценката и нарушение на Етичния кодекс на ЕИБ и Политиката на ЕИБ относно защитата на достойнството на работното място, доколкото: (i) поведението спрямо жалбоподателката от страна на лицата, сочени за извършители на тормоза, се е изразявало в устни и писмени актове, било е нередно, осъществявало се е неколкократно в продължение на известно време и е било унижително, (ii) като не окачествява спорните актове като психически тормоз както поотделно, така и като цяло, комисията допуска грешка в преценката на фактите и се произнася в нарушение на Етичния кодекс на персонала и Политиката относно защитата на достойнството на работното място, и (iii) като се съобразява с доклада на комисията, председателят на ЕИБ незаконосъобразно приема, че не е извършен тормоз спрямо жалбоподателката, и
3. Трето основание: нарушение на правото на изслушване и правото на поверителност, доколкото (i) жалбоподателката не получава възможност да представи становището си относно (а) съдържанието на изявленията, дадени пред комисията от лицата, сочени за извършители на тормоза, и от свидетелите, нито относно (б) останалите документи, които комисията взема предвид в доклада си, за да формулира своите препоръки до председателя на Банката, и (ii) комисията прави своите изводи и ги споделя с трети лица, преди да даде възможност на жалбоподателката да представи становище по тях, тоест преди да приеме окончателно доклада си, и (iii) като се съобразява с доклада на комисията, председателят на ЕИБ възпроизвежда същите пороци и в оспорваното решение.

В подкрепа на искането си за обезщетение жалбоподателката поддържа, че:

- е претърпяла неимуществени вреди, които не могат да бъдат поправени чрез отмяната на оспорваното решение,
- като е отхвърлил искането ѝ за провеждане на помирителна процедура, ответникът я лишил от възможността да уреди спора със споразумение и да избегне воденето на дело пред Общия съд.

Жалба, подадена на 16 април 2020 г. — Република Гърция/Европейска комисия

(Дело T-217/20)

(2020/C 222/29)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou и E. Krompa)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени обжалваното решение ⁽¹⁾ в частта, в която изключва от финансиране от Европейския съюз някои разходи, направени от Република Гърция за обща брутна сума от 9 657 608,85 EUR, съответстваща на обща нетна сума от 9 590 402,53 EUR, направени и декларирани в рамките на ЕФГЗ за мерки 123А, 125А, 321 и 322 по програмата за развитие на селските райони за периода 2007 — 2013 г. и за мерки 4.2, 4.3, 7.2 и 7.4 по програмата за развитие на селските райони за периода 2014 — 2020 г. за финансовите години от 2011 до 2018, и
- Да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени от Република Гърция.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание той твърди, че обжалваното решение е прието въз основа на неправилно тълкуване и прилагане на член 34, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 908/2014 ⁽²⁾, тъй като финансовите корекции са незаконосъобразни, доколкото Комисията е излязла извън пределите на правомощието си за преценка и решението ѝ е опорочено от недостатъчна обосновааност.

2. С второто основание се твърди липсата на правно основание за налагане на корекция, що се отнася до разходите, направени повече от 24 месеца преди съобщаването на първите проверки, нарушение на член 52, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1306/2013⁽¹⁾ и фактът, че Комисията е излязла извън компетенцията си *ratione temporis*, когато е наложила спорните финансови корекции.
3. Третото основание, което се отнася по-специално до наложената със закъснение корекция по отношение на мерките 125А и 123А, е нарушение на принципа *ne bis in idem*, за правна сигурност, добра администрация, оправдани правни очаквания на държавите членки и пропорционалност.
4. Четвъртото основание се отнася по-специално до корекцията на мярка 125° и касае нарушение на член 24, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 65/2011⁽²⁾ и на член 43 от Регламент (ЕО) № 1974/2006 и на разпоредбите на националната програма за развитие на селските райони, одобрена от Комисията за периода 2007-2013 г., необоснованост на мотивите по отношение на правното основание на корекцията, както и липса на правно основание и мотиви и фактическа грешка, що се отнася до наложената фиксирана финансова корекция и нейния процент (10 %).
5. С петото основание, което по-специално се отнася до корекцията на мярка 125А, се твърди, че обжалваното решение е прието в нарушение на член 52 от Регламент (ЕС) № 1306/2013, на член 34 от Регламент (ЕС) № 908/2014 и на Насоките C(2015)3675 от 8 юни 2015 г., на правото на предварително изслушване и правото на защита, както и на принципите за оправдани правни очаквания и пропорционалност. Също така се твърди, че решението е недостатъчно обосновано и е опорочено от фактическа грешка.
6. Шестото основание се отнася по-специално до наложената корекция по отношение на мерките 321 и 322 и касае нарушение на член 24, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 65/2011 и на Насоките C(2015)3675 от 8 юни 2015 г. и фактическа грешка, недостатъчни мотиви и нарушение на принципа на пропорционалност.
7. Седмото основание се отнася по-специално до корекцията на мярка 123А. С това основание се твърди, че въпросната корекция е наложена в нарушение на член 24, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011, на член 52 от Регламент № 1306/2013 и на член 34 от Регламент № 908/2014, поради фактическа грешка и въз основа на недостатъчни мотиви. Освен това се твърди нарушение на правото на изслушване и правото на защита на Република Гърция, както и на принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2020/201 на Комисията от 12 февруари 2020 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) [нотифицирано под номер C(2020) 541] (ОВ L 42, 2020 г., стр. 17).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 908/2014 на Комисията от 6 август 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на разплащателните агенции и други органи, финансовото управление, уравниването на сметките, правилата за проверките, обезпеченията и прозрачността (ОВ L 255, 28.8.2014 г., стр. 59).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 549).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони (ОВ L 25, 2011 г., стр. 8).

Жалба, подадена на 4 май 2020 г. — JP/Комисия

(Дело T-247/20)

(2020/C 222/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: JP (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение C(2020) 1195 окончателен на Комисията от 24 февруари 2020 година за отхвърляне на потвърждение на заявление за достъп до документи съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 — GESTDEM 2019/5394—5399; и
- да осъди ответника да заплати символично обезщетение в размер на 1 EUR за неимуществените вреди, претърпени от него, както и всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е за нарушение на член 4, параграф 1, буква б) и член 17 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 във връзка със защитата на частния живот и личната неприкосновеност.
2. Второто твърдение е за нарушение на член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 във връзка със защитата на процеса на вземане на решения.
3. Третото твърдение е за нарушение на член 4, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 във връзка с частичния достъп и принципа на пропорционалност.
4. Четвъртото твърдение е за нарушение на принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 4 май 2020 г. — Клуменко/Съвет

(Дело T-258/20)

(2020/C 222/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Москва, Русия) (представител: M. Phelippeau, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви за допустима жалбата на г-н Oleksandr Viktorovytch Klymenko;
- що се отнася до жалбоподателя,
- да отмени Решение (ОВППС) 2020/373 на Съвета от 5 март 2020 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна;
 - Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 на Съвета от 5 март 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна;
 - да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски в съответствие с членове 87 и 91 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание — обжалваните решения не са достатъчно мотивирани. Според него Съветът не изпълнил задължението си да мотивира обжалваните актове както относно основателността на мярката, така и относно зачитането на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, и не извършил съответните проверки.
2. Второ основание — наличие на грешка в преценката на делото и злоупотреба с власт. Жалбоподателят твърди, че от предоставената му информация Съветът е можел да установи единствено, че липсва достатъчна фактическа основа за наказателно производство. Жалбоподателят отбелязва също и множество нарушения на основните му права, от които Съветът не извел никакви последици.
3. Трето основание — нарушаване на основни права, доколкото тези актове не били приети при зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, нито на правото на равни процесуални възможности.
4. Четвърто основание — липса на правно основание, тъй като член 29 от Договора за Европейския съюз не можел да представлява допустимо правно основание за взетата срещу жалбоподателя ограничителна мярка.
5. Пето основание — нарушение на основното право на зачитане на собствеността.

Жалба, подадена на 6 май 2020 г. — Rochem Group/EUIPO — Rochem Marine (ROCHEM)

(Дело T-261/20)

(2020/C 222/32)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Rochem Group AG (Цуг, Швейцария) (представител: K. Guridi Sedlak, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Rochem Marine Srl (Генуа, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка „ROCHEM“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 151 485

Производство пред EUIPO: производство за обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 2 март 2020 г. по преписка R 1547/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

- да разпреди на EUIPO да постанови ново решение, като отхвърли искането за обявяване на недействителност, направено във връзка с международна регистрация на марка № 1 151 485, включително за класове 11 и 40,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна, ако другата страна в производството пред апелативния състав встъпи пред Общия съд, да заплатят съдебните разноски, включително платените от жалбоподателя такси и разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 64, параграфи 2 и 3 във връзка с член 198 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 6 май 2020 г. — Rochem Group/EUIPO — Rochem Marine (ROCHEM)

(Дело T-262/20)

(2020/C 222/33)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Rochem Group AG (Цуг, Швейцария) (представител: K. Guridi Sedlak, lawyer)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Rochem Marine Srl (Генуа, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словна марка „ROCHEM“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 151 545

Производство пред EUIPO: производство за обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 2 март 2020 г. по преписка R 1546/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да разпреди на EUIPO да постанови ново решение, като отхвърли искането за обявяване на недействителност, направено във връзка с международна регистрация на марка № 1 151 545, включително за класове 11 и 40,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна, ако другата страна в производството пред апелативния състав встъпи пред Общия съд, да заплатят съдебните разноски, включително платените от жалбоподателя такси и разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 64, параграфи 2 и 3 във връзка с член 198 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 5 май 2020 г. — Arbuzov/Съвет

(Дело T-267/20)

(2020/C 222/34)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Serhiy Arbuzov (Киев, Украйна) (представител: адв. M. Mleziva)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2020/373 на Съвета от 5 март 2020 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 на Съвета от 5 март 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна ⁽²⁾ в частта, която го засяга,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски, направени от самия него, както и от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е за нарушение на правото на добра администрация.
 - Жалбоподателят основава жалбата си по-специално на това, че при приемане на Решение (ОВППС) на Съвета от 4 март 2019 г. ⁽³⁾ Съветът на Европейския съюз не действал с дължимата грижа, тъй като преди приемане на обжалваното решение не взел под внимание твърденията на жалбоподателя, нито представените от него доказателства в негова полза, а принципно се основал на резюмето, изготвено от Главна прокуратура на Украйна и не изискал допълнителна информация относно хода на разследването в Украйна.
2. Второто твърдение е за нарушение на правото на собственост на жалбоподателя.
 - Жалбоподателят твърди в това отношение, че наложените му ограничения са непропорционални, ненужни и нарушават гаранциите на международноправната защита на правото му на собственост.
3. Третото твърдение е за нарушение на основни права на жалбоподателя, гарантирани в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.

- Жалбоподателят твърди в това отношение, че наложените му ограничения са нарушили правото му на справедлив съдебен процес, презумпцията за невинност, правото на защита, както и на защита на частната собственост.

⁽¹⁾ ОВ L 71, 2020 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 71, 2020 г., стр. 1.

⁽³⁾ Решение (ОВППС) 2019/354 на Съвета от 4 март 2019 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 64, 2019 г., стр. 7).

Жалба, подадена на 5 май 2020 г. — Pshonka/Съвет

(Дело T-268/20)

(2020/C 222/35)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Artem Viktorovych Pshonka (Краматорск, Украйна) (представител: адв. M. Mleziva)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2020/373 на Съвета от 5 март 2020 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 на Съвета от 5 март 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна ⁽²⁾ в частта, която го засяга,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи, направени от самия него, както и от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е за нарушение на правото на добра администрация.

- Жалбоподателят основава жалбата си по-специално на това, че при приемане на обжалваното решение Съветът на Европейския съюз не действал с дължимата грижа, тъй като преди неговото приемане не взел под внимание твърденията на жалбоподателя, нито представените от него доказателства в негова полза, а принципно се основал на резюмето, изготвено от Главна прокуратура на Украйна и не изискал допълнителна информация относно хода на разследването в Украйна.

2. Второто твърдение е за нарушение на правото на собственост на жалбоподателя.

- Жалбоподателят твърди в това отношение, че наложените му ограничения са непропорционални, ненужни и нарушават гаранциите на международноправната защита на правото му на собственост.

3. Третото твърдение е за нарушение на основни права на жалбоподателя, гарантирани в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.

— Жалбоподателят твърди в това отношение, че наложените му ограничения са нарушили правото му на справедлив съдебен процес, презумпцията за невинност, правото на защита, както и на защита на частната собственост.

⁽¹⁾ ОВ L 71, 2020 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 71, 2020 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 5 май 2020 г. — Pshonka/Съвет

(Дело T-269/20)

(2020/C 222/36)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Viktor Pavlovych Pshonka (Киев, Украйна) (представител: адв. M. Mleziva)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение (ОВППС) 2020/373 на Съвета от 5 март 2020 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 на Съвета от 5 март 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна ⁽²⁾ в частта, която го засяга,

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски, направени от самия него, както и от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е за нарушение на правото на добра администрация.

— Жалбоподателят основава жалбата си по-специално на това, че при приемане на обжалваното решение Съветът на Европейския съюз не действал с дължимата грижа, тъй като преди неговото приемане не взел под внимание твърденията на жалбоподателя, нито представените от него доказателства в негова полза, а принципно се основал на резюмето, изготвено от Главна прокуратура на Украйна и не изискал допълнителна информация относно хода на разследването в Украйна.

2. Второто твърдение е за нарушение на правото на собственост на жалбоподателя.

— Жалбоподателят твърди в това отношение, че наложените му ограничения са непропорционални, ненужни и нарушават гаранциите на международноправната защита на правото му на собственост.

3. Третото твърдение е за нарушение на основни права на жалбоподателя, гарантирани в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.

— Жалбоподателят твърди в това отношение, че наложените му ограничения са нарушили правото му на справедлив съдебен процес, презумпцията за невинност, правото на защита, както и на защита на частната собственост.

⁽¹⁾ ОВ L 71, 2020 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 71, 2020 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 11 май 2020 г. — Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture и Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts/Комисия

(Дело T-278/20)

(2020/C 222/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd (Гайджоу, Китай), Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd (Нинбо, Китай) (представители: К. Adamantopoulos и Р. Billiet, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени обжалвания регламент по отношение на жалбоподателите и
- да осъди Комисията да заплати техните съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите искат да се отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/353 на Комисията от 3 март 2020 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на стоманени колела с произход от Китайската народна република ⁽¹⁾.

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: явни грешки на Комисията при прилагането на правото и при преценката на фактите и възприемане на кръгова логика, доколкото (1) тя приема, че жалбоподателите трайно не оказват съществено съдействие на Комисията, и по тази причина прилага член 17, параграф 4 от основния регламент ⁽²⁾; (2) тя приема, че жалбоподателите са поискали индивидуален дъмпингов марж вместо да бъдат включен в извадката производител износител съгласно член 17, параграфи 1 и 2 от основния регламент, с което тя нарушава и член 6 от основния регламент; и (3) тя налага на жалбоподателите максималното наказателно остатъчно антидъмпингово мито, което се прилага спрямо неокказващи съдействие лица или спрямо лица, които не са заявили интерес, с което нарушава и членове 2 и 3 и член 9, параграф 4 от основния регламенти, както и принципите на защита на оправданите правни очаквания, добра администрация, недопускане на дискриминация и пропорционалност.
2. Второ основание: явни грешки на Комисията при прилагането на правото и при преценката на фактите, нарушение на принципа на добра администрация, непълнота на мотивите и неправилност и противоречивост на мотивите, доколкото (1) тя прилага спрямо жалбоподателите понятието „налични факти“ и (2) не взема предвид (а) нормалната стойност и (б) експортната цена на жалбоподателите, нито алтернативни методи за определяне на експортната цена на жалбоподателите за целите на изчисляването на дъмпинговия им марж, което съставлява нарушение на член 2, параграф 6, буква а) и параграфи 8, 10 и 11, на членове 3 и 6, на член 9, параграф 4 и на член 18, параграфи 1 и 3 от основния регламент, а също и на членове 2 и 3 и на член 6, параграфи 6 и 8 от Антидъмпинговото споразумение на СТО и на точка 3 от приложение II към него.

3. Трето основание: произнасяне на Комисията в нарушение на правото на жалбоподателите на защита, доколкото тя (1) отказва да изчисли и да разгласи нормалната стойност за тях, в противоречие с член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент и с член 12.2 от Антидъмпинговото споразумение на СТО, и (2) не разгласява информацията, която е използвала за изчисляването на дъмпинговия марж на жалбоподателите и маржа на вредата.

(¹) ОВ L 65, 2020 г., стр. 9.

(²) Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21).

Жалба, подадена на 12 май 2020 г. — CWS Powder Coatings/Комисия

(Дело T-279/20)

(2020/C 222/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: CWS Powder Coatings GmbH (Дюрен, Германия) (представители: R. van der Hout, C. Wagner и V. Lemonnier, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Делегиран регламент (ЕС) 2020/217 на Комисията (¹) в частта му относно класифицирането и етикетиранието на титановия диоксид и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата са посочени следните основания.

1. Първо основание: Комисията нарушила Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета (²), тъй като приела законодателен акт с различен предмет на правна уредба.
2. Второ основание: с извършеното в оспорвания регламент класифициране на титановия диоксид се нарушавали изискванията за класифициране по член 53а, член 37, параграф 5 и член 3, параграф 1 във връзка с точка 3.6.2.2 от приложение I към Регламент № 1272/2008.
3. Трето основание: изменението на приложение II към Регламент № 1272/2008 относно течните смеси, съдържащи титанов диоксид, не можело да се обосновава с член 53, параграф 1 във връзка с член 53а от този регламент.
4. Четвърто основание: изменението на приложение II към Регламент № 1272/2008 относно твърдите смеси, съдържащи титанов диоксид, не можело да се обосновава с член 53, параграф 1 във връзка с член 53а от този регламент.
5. Пето основание: Комисията нарушила задължението си да извърши оценка на въздействието преди да приеме оспорвания регламент.
6. Шесто основание: с оспорвания регламент се нарушавал принципът на пропорционалността, тъй като с класифицирането на определени частици титанов диоксид и с установяването на задължения за етикетиране не можело да се постигне преследваната цел (опазване на човешкото здраве), а били на разположение и други, по-малко ограничителни мерки.

7. Седмо основание: с приемането на оспорвания регламент Комисията допуснала редица съществени грешки в преценката.
8. Осмо основание: с приемането на оспорвания регламент Комисията превишила предоставената ѝ компетентност.
9. Девето основание: в случай че Общият съд сметне, че при приемането на оспорвания регламент Комисията може сама да дефинира изискванията за класифициране или предмета на класифицирането или че не е уместно да се извършва оценка на въздействието или че няма място за пропорционално прилагане, с член 37, параграф 5, член 53, параграф 1 и член 53 а от Регламент № 1272/2008 се нарушавал член 290, параграфи 1 и 2 от ДФЕС. В конкретния случай се нарушавал тъкмо член 290 ДФЕС, според който оспорваният регламент трябва да придържа към основния законодателен акт (Регламент № 1272/2008).

(¹) Делегиран регламент (ЕС) 2020/217 на Комисията от 4 октомври 2019 година за изменение, с цел адаптиране към научно-техническия прогрес, на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирването и опаковането на вещества и смеси и за поправка на посочения регламент (ОВ L 44, 2020 г., стр. 1).

(²) Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетирването и опаковането на вещества и смеси и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 2008 г., стр. 1), изменен последно с Регламент (ЕС) 2019/1243 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година за адаптиране на редица правни актове, предвиждащи използване на процедурата по регулиране с контрол, към членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 198, 2019 г., стр. 241).

Жалба, подадена на 13 май 2020 г. — Klaus Berthold/EUIPO — Thomann (НВ Harley Benton)

(Дело Т-284/20)

(2020/С 222/39)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG (Талхаузен, Германия) (представител: E. Strauß, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Thomann GmbH (Бургбрах, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративната марка НВ Harley Benton — Посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 380 752

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 11 март 2020 г. по преписка R 1359/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и да уважи възражението срещу вписването на посочващата Европейския съюз международна регистрация № 1 380 752 за стоки от клас 25;

— да разпреди на EUIPO да откаже вписването на посочващата Европейския съюз международна регистрация № 1 380 752 за стоки от клас 25;

— да осъди другата страна — да заплати разноските, направени в производството пред EUIPO, и съответно ответника — да заплати съдебните разноски от настоящото съдебно производство.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 май 2020 г. — MCM Products/EUIPO — The Nomad Company (NOMAD)

(Дело T-285/20)

(2020/C 222/40)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: MCM Products AG (Цюрих, Швейцария) (представител: S. Eichhammer, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: The Nomad Company BV (Zevenaar, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз NOMAD — Марка на Европейския съюз № 1 742 089

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 март 2020 г. по преписка R 854/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта му, отнасяща се до продукти, регистрирани в клас 18;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
 - нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 15 май 2020 г. — Капела/EUIPO — Cobi.bike (GOBI)

(Дело T-286/20)

(2020/С 222/41)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Капела ЕООД (София, България) (представител: R. Klenke, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Cobi.bike GmbH (Франкфурт на Майн, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за марка на Европейския съюз „GOBI“ — заявка за регистрация № 17 168 089

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 14 февруари 2020 г. по преписка R 1685/2019-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 май 2020 г. — Eggy Food/EUIPO (EGGY FOOD)

(Дело T-287/20)

(2020/С 222/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Eggy Food GmbH & Co. KG (Оснабрюк, Германия) (представители: J. Eberhardt и R. Böhm, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз EGGY FOOD — заявка № 1 795 2953

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 9 март 2020 г. по дело R 1316/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да разпреди публикуването на регистрацията на марка на Европейския съюз № 1 795 2953;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 май 2020 г. — Brillux и Daw/Комисия

(Дело T-288/20)

(2020/C 222/43)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Brillux GmbH & Co. KG (Мюнстер, Германия) и Daw SE (Обер-Рамшат, Германия) (представители: R. van der Hout, C. Wagner и V. Lemonnier, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Делегиран регламент (ЕС) 2020/217 на Комисията⁽¹⁾ в частта му, която се отнася до класифицирането и етикетирването на титановия диоксид и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата са посочени девет основания, които са по същество идентични или подобни на посочените по дело T-279/20, CWS Powder Coatings/Комисия.

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2020/217 на Комисията от 4 октомври 2019 година за изменение, с цел адаптиране към научно-техническия прогрес, на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирването и опаковането на вещества и смеси и за поправка на посочения регламент (ОВ L 44, 2020 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 14 май 2020 г. — Ceramica Flaminia/EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)

(Дело T-290/20)

(2020/С 222/44)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Ceramica Flaminia SpA (Чивита Кастелана, Италия) (представители: A. Improda и R. Arista, avvocati)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ceramica Cielo SpA (Фабрика ди Рома, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „goclean“ — марка на Европейския съюз № 13 270 046

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 16 март 2020 г. по преписка R 991/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени и измени обжалваното решение,

и следователно

— да признае действителността на марка на Европейския съюз № 13 270 046 по отношение на всички или на част от стоките от клас 11,

— да осъди EUIPO и/или Ceramica Cielo SpA да заплатят на Ceramica Flaminia SpA съдебните разноски във връзка с настоящото производство, както и разноските в двете предходни фази пред отдела по отмяна и апелативния състав.

Изложени основания

— Нарушение и неправилно прилагане на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,

— Тълкуване на отличителния характер съгласно член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,

— Неоснователна квалификация на марката като лозунг,

— Нарушение и неправилно прилагане на член 95, параграф 1 във връзка с член 59 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,

— Нарушение и неправилно прилагане на член 7, параграф 3 и на член 59, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 14 май 2020 г. — Yanukovych/Съвет

(Дело T-291/20)

(2020/C 222/45)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Viktor Fedorovich Yanukovych (Ростов на Дон, Русия) (представител: M. Anderson, Solicitor)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Искания**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2020/373 ⁽¹⁾ на Съвета в частта, която се отнася до него,
- да отмени Регламент (ЕС) 2020/370 ⁽²⁾ на Съвета в частта, която се отнася до него,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: към релевантния момент жалбоподателят не отговаря на установените критерии, за да бъде определен като лице, подлежащо на включване в списъка.
2. Второ основание: Съветът е допуснал явни грешки в преценката, като е приложил за жалбоподателя оспорваните мерки. Той не се е уверил, че има достатъчно солидни факти, въз основа на които жалбоподателят да бъде определен като лице, подлежащо на включване в списъка, и не е проверил дали решенията на украинските органи, на които се е основал, са приети при спазване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.
3. Трето основание: Съветът не е посочил конкретните и специфични причини за определянето на жалбоподателя като лице, подлежащо на включване в списъка. Той не е посочил и причините, поради които смята, че решенията на украинските органи, на които се е основал, са приети при спазване на правата на жалбоподателя на защита и на ефективна съдебна защита.
4. Четвърто основание: правото на жалбоподателя на защита е било нарушено и/или той е бил лишен от ефективна съдебна защита. Съветът не е изслушал жалбоподателя преди повторното включване в списъка, не му е предоставил всички доказателства, на които се е основал, и не му е предоставил подходяща и надлежна възможност да поправи грешките или да представи информация. В нито един момент на жалбоподателя не са били предоставени сериозни, достоверни или конкретни доказателства и мотиви, обосноваващи налагането на ограничителни мерки, и няма основание да се смята, че Съветът надлежно е взел предвид становището на жалбоподателя, преди да приеме решението си.
5. Пето основание: Съветът не е имал надлежно правно основание за приемане на осемте акта за изменение.
6. Шесто основание: Съветът е злоупотребил с правомощията си.

7. Седмо основание: правото на собственост на жалбоподателя по член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС е било нарушено, доколкото ограничителните мерки са неоправдано и непропорционално ограничение на това право, тъй като по-специално: i) няма основание да се смята, че за финансови средства, които уж са присвоени от жалбоподателя, се приема, че са били прехвърлени извън Украйна, и ii) не е нито необходимо, нито подходящо да се замразяват всички активи на жалбоподателя, след като украинските органи вече са оценили размера на загубите, във връзка с които се твърди, че срещу жалбоподателя се провеждат наказателни производства.

- (¹) Решение (ОВППС) 2020/373 на Съвета от 5 март 2020 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 71, 2020 г., стр. 10).
- (²) Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 на Съвета от 5 март 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 71, 2020 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 14 май 2020 г. — Yanukovych/Съвет

(Дело T-292/20)

(2020/C 222/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Санкт Петербург, Русия) (представител: M. Anderson, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2020/373 на Съвета (¹) в частта, засягаща жалбоподателя;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 на Съвета (²) в частта, засягаща жалбоподателя;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: жалбоподателят не отговарял на приложимите към съответния момент критерии за вписване в списъка.
2. Второ основание: Съветът допуснал явни грешки в преценката, налагайки оспорваните мерки спрямо жалбоподателя. Съветът не се уверил дали е налице достатъчно солидна фактическа основа за включването на жалбоподателя и не проверил дали решенията на украинските власти, на които се позовава, са взети при съблюдаване на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита.
3. Трето основание: Съветът не посочил реални и конкретни причини за включването на жалбоподателя. Съветът също така не посочил причините, поради които счита, че решенията на украинските власти, на които се позовава, са взети при съблюдаване на правата на жалбоподателя на защита и на ефективна съдебна защита.
4. Четвърто основание: правото на жалбоподателя на защита било нарушено и/или му била отказана ефективна съдебна защита. Съветът не изслушал жалбоподателя преди последващото му включване, не предоставил на жалбоподателя доказателствата, на които се позовава, и не осигурил на жалбоподателя подходяща или справедлива възможност да поправи грешки или да представи информация. На нито един етап на жалбоподателя не били представени сериозни, достоверни или конкретни доказателства и мотиви, за да се обоснове налагането на ограничителни мерки, и нямало данни Съветът да е отгел надлежно становището на жалбоподателя преди да вземе решението си.

5. Пето основание: Съветът не разполагал с подходящо правно основание за приемането на осмите по ред актове за изменение.
6. Шесто основание: Съветът злоупотребил с правомощията си.
7. Седмо основание: правата на собственост на жалбоподателя по член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз били нарушени, тъй като ограничителните мерки представлявали неоснователно и непропорционално ограничение на тези права, по-специално като се има предвид че: i) нищо не сочело, че средствата, за които се твърдяло, че са присвоени от жалбоподателя, били прехвърлени извън Украйна, и ii) не било нито необходимо, нито целесъобразно да се замразяват всички активи на жалбоподателя, след като във висящите наказателни производства срещу жалбоподателя украинските власти вече били определили размера на твърдените загуби.

- (¹) Решение (ОВППС) 2020/373 на Съвета от 5 март 2020 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 71, 2020 г., стр. 10).
- (²) Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/370 на Съвета от 5 март 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 71, 2020 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 18 май 2020 г. — Ruiz-Ruiz/Комисия

(Дело T-293/20)

(2020/C 222/47)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Vanesa Ruiz-Ruiz (Алкмар, Нидерландия) (представител: M. Velardo, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да отмени:

- решението от 23 май 2019 г., с което е изключен от конкурс EPSO/AD/371/19 поради липса на професионален опит,
- решение от 20 септември 2019 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на изключването от конкурс EPSO/A/371/19,
- решение от 7 февруари 2020 г., с който е отхвърлена жалбата по административен ред по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника.

Освен това жалбоподателят иска да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание — явна грешка в преценката и нарушение на обявлението за конкурса

- В това отношение се изтъква, че въпреки използваните два вътрешни способа за оспорване (искане за преразглеждане до конкурсната комисия и административна жалба по смисъла на член 90, параграф 2), все още не е ясно кое конкретно изискване не е изпълнено, що се отнася до професионалния опит на жалбоподателя.

2. Второ основание — нарушение на принципа на равенство

— В това отношение се изтъква, че конкурсната комисия е длъжна да гарантира, че нейните оценки за всички кандидати в конкурса се извършват в условията на равенство и обективност, както и че критериите за оценка са еднакви и се прилагат по последователен начин спрямо всички кандидати. В отклонение от обявлението за конкурса конкурсната комисия обаче не е осигурила обективност и безпристрастност на оценката на специфичните условия, която е извършена, без да се спазва приложимия за конкурса *lex specialis*.

3. Трето основание — нарушение на задължението за мотивиране и свързания с него принцип за равенство на страните в процеса (член 47 от Хартата на основните права).

— В това отношение се изтъква, че конкурсната комисия е мотивирала по изключително обобщен начин обжалваното решение, с което се отхвърля направеното от жалбоподателя искане за преразглеждане. Възщност, освен твърдения от общ характер и твърдения, че са установени критерии за подбор, но без да е уточнено съдържанието им, не са посочени никакви конкретни данни, които дават възможност на жалбоподателя да разбере мотивите, предопределили решението на конкурсната комисия спрямо него. Ето защо според жалбоподателя може да се направи изводът, че възщност не било извършено преразглеждане, като по този начин се нарушавало правото на защита на жалбоподателя и обявлението, в което се предвижда преразглеждане като инструмент за защита на кандидата.

— Също така напълно лишено от мотиви било и решението на ОН от 20 септември 2019 г., в което също не се обясняват критериите, установени впоследствие от конкурсната комисия, за да бъдат включени в обявлението, нито се прави позоваване на конкретния професионален опит на жалбоподателя, въпреки точното описание във формуляра за кандидатстване. Освен това ОН не се основал на всички обстоятелства от правна и фактическа страна, тъй като взел в предвид само първоначалното решение от 23 май 2019 г., като не направил никакъв анализ и оценка по отношение на преразглеждането.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG